

Guds helligdom

***Nøglevers: "Lad Israels folk bygge en helligdom til mig, så jeg kan bo blandt dem. Du skal bygge dette tabernakel og dets inventar nøjagtigt efter det mønster, jeg vil vise dig."
Anden Mosebog 25,8-9***

***Udvalgte skrifter:
Anden Mosebog kapitel 25-27***

Anvisningerne til Moses om opførelsen af tabernaklet findes i 2. Mosebog kapitel 25-27, og beretningen om udførelsen af arbejdet findes i kapitel 35-40. Selve tabernaklet - det hellige og det allerhelligste rum - skulle være en "helligdom" ifølge Guds ord. Det var bygget af en række planker af shittimtræ (akacietræ), der var belagt med guld, sat på højkant i sokler af sølv og holdt sammen af stænger af samme træ, der også var belagt med guld. Anden Mosebog 26:15-30

Baseret på den omtrentlige længde af en "cubit", som er 18 tommer, var strukturen femten fod bred, femten

fod høj og femogfyrre fod lang og åbnede ved fronten eller østenden. Den var dækket af et stort hvidt linnedklæde, der var gennemvævet med figurer af keruber i blå, purpur og skarlagen. (vers 1-3). Den åbne ende eller forsiden af bygningen blev lukket af et forhæng af samme materiale som det dækkende klæde og blev kaldt "døren" eller det første slør. (vers 36 og 37). Et andet klæde af samme materiale, ligeledes vævet med figurer af keruber, kaldet "sløret" eller det andet slør, blev hængt op, så det delte tabernaklet i to rum. (vers 31-33). Det første eller største rum, femten fod bredt og tredive fod langt, blev kaldt "det hellige". Det andet eller bageste rum, femten fod bredt og femten fod langt, blev kaldt "det allerhelligste". Disse to rum udgjorde det egentlige tabernakel. Der blev rejst yderligere overdækninger over tabernaklet for at give ly. Et var lavet af kashmirstof eller gedehår, et andet af rødfarvede vædderskind og det øverste af sælskind, som var med til at afvise vand. vers 7 og 14

Tabernaklet, som Gud befalede Israels folk at bygge i ørkenen, sammen med alle deres religiøse tjenester og ceremonier i forbindelse med det, var, siger apostlen Paulus, en "skygge, en svag forsmag på de gode ting, der skulle komme". (Hebræerne 10:1; 8:5; Kolossenserne 2:16-17). Disse ceremonier, som

israelitterne blev tvunget til at gentage år efter år, pegede frem mod "bedre ofre", centreret i Jesus, som ville blive indført på tidspunktet for hans første advent. (Hebræerbrevet 9:19-24). Disse ville bringe evig frelse til ikke bare Israel, men til hele menneskeheden. 1 Timoteus 2:5-6

Man skal være klar over, hvor omhyggeligt Gud styrede og dirigerede alle detaljer i opførelsen af tabernaklet. Han tog Moses med op på bjerget og gav ham specifikke instruktioner om hver eneste del og den måde, den skulle laves på. "Sørg for, at du laver alt efter det mønster, jeg har vist dig her på bjerget." (Hebræerbrevet 8,5; 2. Mosebog 25,40). Alle de detaljer, som Gud gav israelitterne gennem Moses om bygningen af Guds "helligdom", skulle udføres i nøjagtig overensstemmelse med de guddommelige instruktioner. Folket skulle være særligt opmærksomme på disse ting, så de ikke var uforsigtige og blev straffet hårdt for enhver overtrædelse.

Hvor er vi taknemmelige for, at alle disse arrangementer pegede frem mod Jesus, "tjeneren for helligdommen og det sande tabernakel, som Herren rejste og ikke et menneske." Hebræerbrevet 8:2